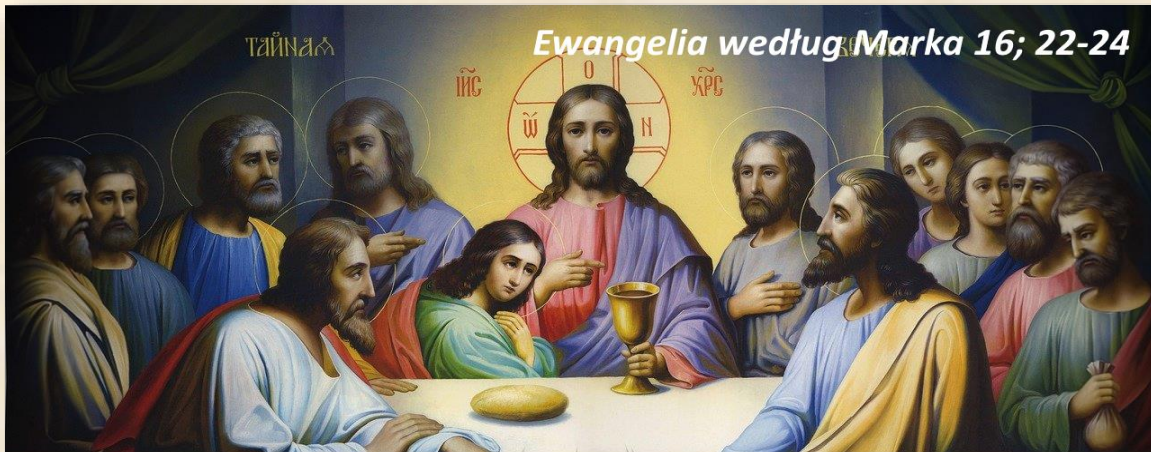


Rozważania Biblijne

– Uroczystość Bożego Ciała –



A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc:
«Bierzcie, to jest Ciało moje».
Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im,
i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich:
«To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana».

Drugie czytanie - z listu do Hebrajczyków 9, 11-15

Ale Chrystus, zjawiwszy się jako arcykapłan dóbr przyszłych, przez wyższy i doskonalszy, i nie ręką - to jest nie na tym świecie - uczyniony przybytek, ani nie przez krew kozłów i cielców, lecz przez własną krew wszedł raz na zawsze do Miejsca Świętego, zdobywszy wieczne odkupienie. Jeśli bowiem krew kozłów i cielców oraz popiół z krowy, którymi skrapia się zanieczyszczonych, sprawiają oczyszczenie ciała, to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu żywemu. I dlatego jest pośrednikiem Nowego Przymierza, ażeby przez śmierć, poniesioną dla odkupienia przestępstw, popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są wezwani do wiecznego dziedzictwa, dostąpili spełnienia obietnicy.

- List do Hebrajczyków został napisany do chrześcijan pochodzenia żydowskiego, zatem doskonale znających Stary Testament i religie żydowska. W czytany dziś fragmencie jest mowa o Świątyni, o kapłanie, o ofierze i o przelanej krwi: wprawdzie słowa te są zaczerpnięte ze Starego Testamentu, jednak odnoszą się tu do nowej rzeczywistości. Do narodzin Jezusa

obowiązywał czas pierwszego Przymierza, a od przyjścia Jezusa obowiązuje czas Nowego Przymierza.

- Aby zrozumieć nowe znaczenie słów używanych wcześniej w Starym Testamencie, trzeba zgłębić logikę ożywiająca kult żydowski przed narodzeniem Jezusa. Najpierw wszystko oparte było na idei Boga dalekiego, wszechmocnego, trzymającego w swym reku losy całego świata. Wyobrazano sobie, że ten Bog transcendentny, zupełnie inny od człowieka, przebywa gdzieś w dalekich i niedostępnych horyzontach. Żaden człowiek nie mógł Go ani zobaczyć ani dotknąć... odczuwano więc potrzebę istnienia kogoś, kto mógłby pośredniczyć w relacji z Bogiem.

Aby dotrzeć do przybytków Bożych, by "dotknąć" *sacrum*, trzeba było opuścić obszar świeckości. Do tej służby pośredniczenia między ludźmi i Bogiem wybrano Lewitów. Kapłani Lewici zostali poświęceni szczególnej służbie Bożej. Ich konsekracja dokonywała się przez szereg rytuałów (rytualne obmycie, namaszczenie, pokropienie, złożenie ofiar...). Nosili oni odmiennie ubranie i obowiązywało ich szczególne przestrzeganie czystości rytualnej. *

- Biblijne prawa dotyczące czystości rytualnej miały m.in. strzec świętości Przybytku, a potem Świątyni Jerozolimskiej. Są one przedstawione w Torze, głównie w Księdze Kapłańskiej, a rozwinięte w szóstym porządku Miszny (Tohorot).

Wszystko to sprawiało, że Lewici żyli odseparowani od ludzi. Tylko oni mogli wchodzić do Świątyni uważanej za miejsce święte. I wyłącznie wielki Kapłan mógł wejść do Najświętszego Miejsca.

- Od początku historii Objawienia, Bog Izraela nie chciał składania ofiar z ludzi i tylko przez pewien czas akceptował ofiary ze zwierząt.

Jezus dokonał decydującego kroku tłumacząc, że Bog jest bliski człowiekowi i że stary system separacji kapłanów jest nieaktualny. On - Najwyższy Kapłan, nie jest z pokolenia Lewiego, tymczasem to On stał się Miejscem spotkania człowieka z Bogiem....

Ewangelia według Marka 14,12 – 16; 22-26

W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie: «Gdzie chcesz, abyśmy poszli poczynić przygotowania, żebyś mógł spożyć Paschę?» I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem: «Idźcie do miasta, a spotka was człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, gdzie wejdzie, powiecie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami? On wskaże wam na górze salę dużą, ustaną i gotową. Tam przygotujecie dla nas». Uczniowie wybrali się i przyszli do miasta, gdzie znaleźli, tak jak im powiedział, i przygotowali Paschę. A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym. Po odśpiewaniu hymnu wyszli w stronę Góry Oliwnej.»

- Jesteśmy w Jerozolimie, gdzie trwają przygotowania do święta Paschy. Wszędzie na ulicach i w domach czuje się podniosłe oczekiwanie, towarzyszące tym przygotowaniom. W Świątyni zabijane są baranki, które wkrótce będą spożywane w każdej rodzinie. Kobiety bardzo dokładnie sprzątały domy, bacznie uważając, by nigdzie nie pozostała żadna odrobina chleba zrobionego na zaczynie. Dopiero po osmiodniowym świętowaniu Paschy, można będzie spożywać na nowo chleb upieczony na zaczynie.
- Oto słowa jednej z modlitw odmawianych w czasie świątecznego posiłku Paschy żydowskiej: *« Bądź błogosławiony, Panie, nasz Boże ; Królu świata całego, który dajesz nam chleb - owoc ziemi. Bądź błogosławiony Ty, który uswieciłeś nas swymi przykazaniami i który nakazałeś nam jeść przaśny chleb. »*
- Nieco później Paweł napisze: *« Wcale nie macie się czym chlubić! Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu całe ciasto zakwasza? Wyrzućcie więc stary kwas, abyście się stali nowym ciastem, jako że przaśni jesteście. Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha. Tak przeto odprawiajmy święto nasze, nie przy użyciu starego kwasu, kwasu złości i przewrotności, lecz - przaśnego chleba czystości i prawdy. » (Kor 5, 6-8)*
- Od wieków, oba powyższe rytuały są częścią przygotowań do święta Paschy, upamiętniającego wyjście z Egiptu. Tamtego dnia Bóg wyzwolił swój lud z niewoli i nieco później u stóp góry Synaj zawarł z nim Przymierze. A obecny tam lud zobowiązał się przestrzegać otrzymanych Przykazań.
«Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy». (Wyj 24,3)
« O Panie, jam Twój sługa, jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy: Ty rozerwałeś moje kajdany. » (Ps 116, 16)

Dla narodu wybranego, przeżywanie Paschy i innych świąt religijnych, jest upamiętnianiem przeżytego niegdyś wydarzenia. To upamiętnianie nie polega tylko

na wspomnianiu ale nade wszystko na wysiłku przeżywania ciągle na nowo, doświadczenia nieustrudzonej opieki Boga...która czyni nas wolnymi.

W czytany dziś fragmencie Ewangelii widzimy, że Jezus wpisuje swe ostatnie chwile spędzone z Apostołami w perspektywie Przymierza i życia w wolności :

- *«To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. »*

Mówiąc o swej bliskiej śmierci, nadaje jej sens ofiary z Przymierza. Jest to niezrozumiałe czy wręcz nie do przyjęcia dla Żydów. Nawet Apostołom trudno jest zrozumieć i przyjąć, że Jezus może złożyć swe życie w ofierze.... Nie pochodzi z plemienia Lewitów, nie jest więc kapłanem....do tego zabito Go poza murami Świątyni, a nawet poza ówczesnymi murami miasta Jerozolimy... Składane dotąd Bogu ofiary, dokonywane były wyłącznie przez kapłanów Lewitów i to wewnątrz Świątyni Jerozolimskiej... no i największą trudnością było to, że od dawna Bóg wyraźnie zabronił składania w ofierze ludzi. Ci, którzy zabili Jezusa nie zrobili tego z zamiarem złożenia ofiary...myśleli raczej o pozbyciu się niewygodnego Żyda, który według nich wprowadzał zamieszanie i niepokój w codziennym życiu Izraela.

Nowy typ ofiary dla Nowego Przymierza.

Jezus oddając swe życie w ofierze, nadaje nowy sens słowu ofiara. Chodzi tu o ofiarę Nowego Przymierza, zapowiedziana przez Proroka Ozeasza:

- *“Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.” (Oz 6,6)*
- Dla Ozeasza słowo “ofiarować” znaczy znać Boga i upodabniać się do Niego, czynić dzieła miłosierdzia. Jezus pokazał nam, że prowadzi to do przebaczenia nawet tym, którzy Go zabili...
- Czynić uczynki miłosierdzia, naśladujemy Boga pełnego troski i czułości, a to z kolei czyni nas wolnymi.
- Jezus wskazał, że być czystym rytualnie, znaczy być wolnym:
- *“co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.” (Ef 4,24)*
- Kościół przywiązuje wagę do tradycji przasnego chleba czyli macy zrobionej bez zaczynu: w ten sposób wyrabiane są hostie i komunikanty mszalne.
- Jezus zaprasza nas byśmy *“przyoblekli człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.”*
- Baranek paschalny złożony w ofierze Bogu, przypieczętował swoją krwią Przymierze, zawarte między Bogiem Wyzwolicielem i Jego ludem. Jezus – nowy Baranek Paschalny, odsłania przed ludźmi prawdziwe Oblicze Boga, uwalnia ich od wszelkich fałszywych wyobrażeń o Nim i dzięki temu Przymierze staje się możliwe. Ponieważ Jezus sam w sobie jest uosobieniem Przymierza, może przeżyć wszystkie te wydarzenia jako Człowiek zupełnie wolny.
- *“Dlatego miłuję Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».* (J 10, 17-18)



STRASBOURG

- 📍 Polska Misja Katolicka w Strasburgu
- 📍 ks. Ryszard Górski
- 📍 Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60